

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
28.K.33.231/2015/16.

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a dr. Szatmári Norbert ügyvéd (címe) által képviselt **I.rendű felperes neve** (I.rendű felperes címe) I. rendű és **II.rendű felperes neve**(II.rendű felperes címe) II. rendű felpereseknek, a dr. Szép Orsolya jogtanácsos által képviselt **Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (alperes címe)** alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indított perben meghozta a következő

Í t é l e t e t

A bíróság a keresetet elutasítja.

Kötelezi a bíróság az I. rendű és a II. rendű felpereseket, hogy – az adóhatóság külön felhívására – egyetemlegesen fizessenek meg az államnak 18.400,-(tizennyolcezer-négyszáz)forint eljárási illetéket.

Kötelezi a bíróság a felpereseket, hogy a kézbesítéstől számított 15 napon belül fizessenek meg az alperesnek 10.000(tízezer)forint perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperesek a **cég** (a továbbiakban: cég) tagjai voltak (I. r. felperes a beltagja, II. r. felperes a kültagja). A céget a Cégbíróság 2015. január 10-i hatállyal – végelszámolást követően – törölte a cégnyilvántartásból.

A végelszámolás kezdő napja 2013. október 24. napja volt. A cég végelszámolója az I. rendű felperes, I.rendű felperes nevezett. A tagok gyűlése 2014. február 17. napján döntött a végelszámolás befejezéséről, ekkor fogadta el, illetőleg hagyta jóvá a záró adóbevallásokat, a zárómérleget, valamint a végelszámoló által elkészített zárójelentést, a vagyonfelosztási javaslatot. Az 1/2014. (02. 17.) számú tagi gyűlési határozat rögzíti, hogy a társaságnak 100.000,- Ft felosztható vagyona maradt, ami a tagok között egyenlő arányban kerül felosztásra a társaság cégjegyzékből történő törlését követően.

Ezt követően nyújtotta be a végelszámoló a cégbírósághoz a cég törlése iránti kérelmet és a jogszabályokban előírt iratokat. A cégbíróság 2014. május 16. napján a törlési eljárást az állami adóhatóság eljárásának jogerős befejezéséről szóló elektronikus úton való értesítésig felfüggesztette. A Cégbíróság a céget - miután az adóhatóság arról értesítette, hogy a cégnek köztartozása nincs, ezért törlésének nincs akadálya - 2015. január 10-i hatállyal törölte a cégjegyzékből.

Az I. r. felperes 2015. január 30. napján a **cég**. törölt adózóval kapcsolatosan 17. számú „Átvezetési és kiutalási kérelem a folyószámlán mutatkozó túlfizetéshez” elnevezésű nyomtatványon kiutalás iránti kérelmet terjesztett elő az adóhatósághoz. Kérelmében 307.425,-Ft túlfizetés kiutalását kérte. Az adóhatóság hiánypótlási felhívásában, a cég törlésére tekintettel, felhívta, hogy igazolja az I. rendű felperes, mint a kérelem előterjesztője, hogy kérelme az adózó jogutódjának minősülő személytől/személyektől származó szabályszerű meghatalmazás alapján áll-e fenn, és a meghatalmazást csatolja. A felhívásra az I. r. felperes a II. rendű felperestől származó meghatalmazást csatolt és a kérelmet – 2015. február 24. napján kelt levelében – mindkettőjük által

előterjesztettnek kérte tekinteni.

A Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-budapesti Adóigazgatósága Felszámolási és Végelszámolási Főosztály Végelszámolási Osztály 2., a ... iktatószámú, 2015. március 17. napján kelt határozatában a kérelmezett adóhatóság a 307.425,-Ft kiutalásának teljesítését megtagadta, a kiutalás iránti kérelmet elutasította. Döntését az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) 43. § (5) bekezdésére, az Art. 43. § (6) bekezdésére, valamint a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény (a továbbiakban: Ctv.) 111. § (1) bekezdésének b) és c) pontjára, 111. § (3) bekezdésére, a Ctv. 112. § (5) bekezdésére és a Ctv. 62. § (4) bekezdésére alapította. Határozata indokolásában kiemelte, hogy a vagyonfelosztási javaslatnak kell tartalmaznia azt az összeget, amely a cég törlését követően, a vagyonfelosztási javaslatban írt személyeknek, az ott meghatározottak szerint kiadható. A vagyonfelosztási javaslat azonban nem 307.425,-Ft-ról, hanem 100.000,-Ft-ról rendelkezett, erre tekintettel a kérelem nem volt teljesíthető.

A Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-magyarországi Regionális Adó Főigazgatóság Hatósági Főosztály II. Hatósági Osztály 7., a 2015. június 16. napján kelt ... iktatószámú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. A másodfokú hatóság a felperesek 2015. április 9. napján kelt fellebbezése alapján járt el. A határozat indokolása rögzíti, hogy a határozat ellen a volt tag – I.rendű felperes neve– fellebbezést nyújtott be, amelynek indokolásaként előadta, hogy csak 2014. június 23. napján értesültek a túlfizetés tényéről és részleteiről, ezért a zárójelentés és a vagyonfelosztási javaslat kiegészítésre került, amit a tagok gyűlése elfogadott. Az okiratokat a fellebbezéshez csatolták.

A másodfokú határozat az elsőfokú határozatban már felhívott jogszabályhelyekre utalással, valamint a végelszámolás számviteli feladatairól szóló 72/2006. (IV. 3.) Kormányrendelet (a továbbiakban: Korm.rendelet) 7. § (7) bekezdésére hivatkozással kifejtette, hogy a kiutalás iránti kérelem nem volt megalapozott. Álláspontja szerint egyértelműen megállapítható volt, hogy a 2014. június 25-ei keltezésű vagyonfelosztási javaslatot nem az irányadó jogszabályok alapján hozta meg a tagok gyűlése, a határozat a cégbíróságra nem került benyújtásra, a korábban elfogadott (és a cégbírósághoz is benyújtott) vagyonfelosztási javaslat pedig a kiutalni kért (307.425,-Ft) összeget és annak felosztására vonatkozó javaslatot nem tartalmazza, ezért a kiutalási kérelem nem volt teljesíthető, a kiutalást az elsőfokú hatóság jogszerűen tagadta meg. Mindezek alapján az elsőfokú adóhatóság határozatát mint megalapozottat és a jogszabályoknak mindenben megfelelőt helybenhagyta.

A másodfokú eljárás során a felperesek fellebbezését a hatóság külön-külön kezelte, ezért a II. r. felperes fellebbezéséről külön határozatot hozott, amelyben a kérelmet elutasította. A II. r. felperes a határozattal szemben keresetet terjesztett elő. A per tárgyalását a bíróság jelen eljárás jogerős befejezéséig felfüggesztette.

Jelen perben az alperes határozata ellen mindkét felperes keresetet terjesztett elő. Keresetükben az alperes ... iktatószámú határozatának hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárás lefolytatására kötelezését kérték, mivel határozata jogszabálysértő. Álláspontjuk szerint a II. rendű felperest jogellenesen zárta el a hatóság a fellebbezés előterjesztésétől, amikor azt állapította meg, hogy az nem jogosulttól származik. A túlfizetés összege mindkét felperest megilleti, kérelmeiket, így fellebbezésüket is közösen terjesztették elő. A kiutalási kérelem elutasítása jogellenes volt, mivel nem vette figyelembe az Alaptörvény XIII. cikk (1) és (2) bekezdését, miszerint mindenkinek joga van a tulajdonhoz és tulajdont kisajátítani csak kivételesen és közérdekből, törvényben meghatározott esetekben és módon, teljes, feltétlen és azonnali kártalanítás mellett lehet. Az adóhatóság alperes által sem vitatottan nem jogosult megtartani a túlfizetést, de jelen eljárás alapján

azt meg kívánja tartani. Az adóhatóság két ellenőrzést is lefolytatott a végelszámolás befejezését követően, ezek mellékletét képezte az az adófolyószámra kivonat, amiből felperesek értesültek arról, hogy a cég több adónemben túlfizetést teljesített. Erre tekintettel módosították a vagyonszerzési javaslatukat. A cég törlését megelőző adóhatósági ellenőrzés mellékletét képezte az az adófolyószámra kivonat, amelyből a felperesek a túlfizetésről értesültek. A cég egyébként a törléséig működött, jogszerűen hozott döntést a túlfizetésről. Hivatkozott a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény (a továbbiakban: Gt.) 3. § (1) bekezdésére, 19. § (1) bekezdésére, 65. §-ára, 108. § (3) bekezdésére, 90. § (1) bekezdésére, 93. § (1) bekezdésére, 106. §-ára, valamint a Ctv. 95. § (4) bekezdésére. Hivatkozott továbbá arra, hogy kiutalási kérelmet a jogosultak – a volt beltag és kültag – terjeszthettek elő és nem a törölt cég.

Az alperes ellenkérelmében az I.r . felperes keresetének elutasítását kérte. A II. r. felperes vonatkozásában a keresetlevél idézés kibocsátása nélkül történő elutasítását kérte, érdemben nyilatkozatot nem tett. Kérte perköltségének megfizetését.

Álláspontja szerint mind az elsőfokú, mind a másodfokú határozat megfelel a jogszabályoknak, ezért az abban foglaltakat fenntartotta. Hivatkozott az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) 43. § (5) – (6) bekezdésére, amely a túlfizetés elszámolási, illetőleg visszatérítési szabályait állapítja meg, valamint a Ctv. 111. § (1) bekezdés b) és c) pontjára és a Korm. rendelet 7. § (7) bekezdésére.

A felperesek keresete az alábbiak szerint nem alapos.

A bíróság a perben a támadott alperesi határozatot a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) XX. fejezete alapján eljárva, a Pp. 339/A. §-a értelmében a döntés meghozatalakor alkalmazandó jogszabályok és fennálló tények figyelembevételével a felperesi kereset és alperesi ellenkérelem alapján vizsgálta.

Legfelsőbb Bíróság (Kúria) Közigazgatási Kollégiumának 1/2011. (V.9.) KK véleménye szerint a fél a közigazgatási szerv határozatának felülvizsgálatát jogszabálysértésre hivatkozva kérheti; keresetében anyagi és eljárási jogszabálysértésre is hivatkozhat, valamint arra is, hogy a határozat meghozatalakor az alkalmazott jogszabály tévesen értelmezték. A bíróság a perekben elsősorban azt vizsgálja, hogy a határozat megfelel-e az irányadó anyagi és eljárási jogszabályoknak. Önmagában eljárási jogszabálysértés miatt akkor van helye csak a határozat hatályon kívül helyezésének, ha az eljárási jogszabálysértés a döntés érdemére is kihatott.

A bíróság a tényállást a csatolt közigazgatási iratok, a perben csatolt adóellenőrzési iratok és cégiratok, valamint a felek nyilatkozatai alapján állapította meg.

Pp. 48. §-a szerint: *„A perben fél az lehet (perbeli jogképesség), akit a polgári jog szabályai szerint jogok illelhetnek és kötelezettségek terhelhetnek.”*

Pp. 51. § akként rendelkezik, hogy:

„Több felperes együtt indíthat pert, illetőleg több alperes együtt perelhető, ha:

a) a per tárgya olyan közös jog, illetőleg olyan közös kötelezettség, amely csak egységesen dönthető el, vagy ha a perben hozott döntés a pertársakra a perben való részvétel nélkül is kiterjedne;

b) a perbeli követelések ugyanabból a jogviszonyból erednek;... „

. 327. § (1) bekezdése szerint: *„A közigazgatási per indítására jogosult:*

a) az ügyfél,

b) a kifejezetten rá vonatkozó rendelkezés tekintetében az eljárás egyéb résztvevője.”

A Gt. 19. § (1) bekezdése szerint: „A gazdasági társaság legfőbb szerve közkereseti és betéti társaságoknál a tagok gyűlése, korlátolt felelősségű társaságnál a taggyűlés, részvénytársaságnál a közgyűlés. Az egyesülés legfőbb szerve a taggyűlés.”

A Gt. 65. §- a szerint: „A gazdasági társaság a cégjegyzékből való törléssel szűnik meg.”

A Gt. 90. § (1) bekezdése szerint: „Ha a társasági szerződés eltérően nem rendelkezik, a nyereség és a veszteség a tagok között a vagyoni hozzájárulásuk arányában oszlik meg. Semmis az a megállapodás, amely valamely tagot a nyereségből vagy a veszteség viseléséből kizár.”

A Gt. 93. § (1) bekezdése értelmében: „A tagok gyűlése határoz a társaság mindazon ügyében, amelyet törvény vagy a társasági szerződés a társaság legfőbb szervének a hatáskörébe utal. ...”

Gt. 106. § szerint: „A társaság jogutód nélküli megszűnése esetén a tartozások kiegyenlítése után fennmaradó vagyont - a társasági szerződés eltérő rendelkezése hiányában - a vagyoni hozzájárulásuk arányában kell felosztani a társaság tagjai között.”

Ctv. 1. § (1) bekezdése szerint:

„A törvényszék mint cégbíróság (a továbbiakban: cégbíróság) feladata

a) a cégbejegyzési (változásbejegyzési) eljárás lefolytatása és a kérelemnek helyt adó végzés esetén, illetve e törvényben meghatározott esetekben hivatalból is, a cégre vonatkozó adat, jog, valamint tény (a továbbiakban: adat) cégjegyzékbe történő bejegyzése, illetve törlése, ...”

A Ctv. 2. § (1) – (2) bekezdése szerint:

„(1) A cég - ha törvény eltérően nem rendelkezik - az a jogalany, amely a cégnyilvántartásba történő bejegyzéssel, üzletszerű gazdasági tevékenység folytatása céljából jön létre.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott jogalany a cégnyilvántartásban akkor szerepelhet, ha bejegyzését jogszabály kötelezővé vagy lehetővé teszi.”

A Ctv. 10. § „(1) A cégnyilvántartás a cégjegyzékből, valamint a cégjegyzékben szereplő adat igazolására szolgáló mellékletekből, illetve egyéb olyan okiratokból áll, amelyeknek benyújtására a céget - közérdekből, illetve a forgalom biztonsága, valamint a hitelezői érdekek védelme céljából törvény kötelezi (a továbbiakban együtt: cégiratok).

(2) A cégjegyzék fennálló, illetve törölt adatai, valamint a cégiratok - ideértve az elektronikus úton benyújtott, illetve elektronikus okirattá átalakított cégiratokat is - teljeskörűen nyilvánosak. Az adózás rendjéről szóló törvény szerinti adóregisztrációs eljárás eredményes lefolytatását követően teljeskörűen nyilvánosak továbbá a benyújtott, de még el nem bírált bejegyzési kérelem és mellékletei is azzal, hogy a bejegyzési (változásbejegyzési) kérelem elbírálásának folyamatban létére a cégnyilvántartásnak utalnia kell. A törvényességi felügyeleti eljárás iratai e törvény rendelkezései szerint nyilvánosak.”

. 95. § (4) bekezdése szerint: „Nem lehet befejezni a végelszámolást, ha a céggel szemben hatósági vagy bírósági eljárás van folyamatban. A végelszámolás befejezésére csak akkor kerülhet sor, ha az adott eljárás megszűnt, vagy a cég a fél személyében bekövetkező változás miatt az eljárásnak többé nem alanya.”

A Ctv. 97. § (1) bekezdése akként rendelkezik, hogy: „A végelszámolás tárgya a cégnek az a vagyona, amellyel a cég a végelszámolás kezdő időpontjában rendelkezik, továbbá az a vagyon, amelyet ezt követően a végelszámolás folyamata alatt szerez,”

Ctv. 111. §-a rendelkezik a végelszámolás befejezésekor a végelszámolót terhelő feladatokról, amely szerint: „(1) A végelszámoló a végelszámolás befejezésekor elkészíti és - a cégnél működő felügyelőbizottság vagy más ellenőrzésre feljogosított szerv, illetve könyvvizsgáló jelentésével együtt - a legfőbb szerv elé terjeszti jóváhagyásra: ...

c) a vagyonfelosztási javaslatot, amelyben a végelszámoló díjának mértékére is indítványt tesz, ...”

Ctv. 111. § „(2) A vagyonfelosztási javaslatban szereplő tételeket piaci értéken kell beállítani. A hitelezők kielégítése után fennmaradó vagyonnak a tagok (részvényesek) közötti természetbeni felosztására csak vagyonértékelés esetén van mód.

(3) A legfőbb szerv az előterjesztett iratok, illetve a vagyonfelosztás tárgyában határozatot hoz, amelyben dönthet a jogok engedményezéséről és a kötelezettségek átruházásáról, illetve a cég tartozásának más által történő átvállalásáról is. A határozatban - szükség esetén - rendelkezni kell a végelszámoló díjáról és a végelszámolás költségeinek, köztük az iratanyag őrzésének és a cég megszűnésével kapcsolatban felmerülő egyéb költségeknek a viseléséről is.”

Ctv.112. § (5) bekezdése szerint: „A végelszámolást nem lehet addig befejezni, amíg a cégnek olyan ismert követelése vagy tartozása áll fenn, amelyről a vagyonfelosztási határozatban nem rendelkeztek.”

A Korm. rendelet a Számviteli feladatok a végelszámolás befejezésekor fejezetében akként rendelkezik, hogy:

„7. § (1) A végelszámoló a végelszámolás befejezésekor az általa meghatározott nappal - mint mérlegfordulónappal - a végelszámolás időszaka utolsó üzleti évről, a végelszámolás időszakát lezáró, az 5. § (1) és (2) bekezdése szerinti számviteli beszámolót köteles készíteni a (2)-(5) bekezdésben foglaltak figyelembevételével,

(7) A vagyonfelosztási javaslatba az (1) bekezdés szerinti számviteli beszámoló mérlegében kimutatott eszközöket a következők szerint - elkülönítve - kell beállítani: ...

b) a számviteli beszámoló mérlegében kimutatott kötelezettségek (ideértve a lekötött tartalékként kimutatott kötelezettségeket is) rendezésére szolgáló eszközök;

c) a tulajdonosok részére kiadandó eszközök.”

Az alperes álláspontja szerint a II. r. felperesnek jelen perben nincs perbeli legitimációja. A bíróságnak e kérdésében kellett először állást foglalnia.

A fent hivatkozott Pp. 327. § (1) bekezdése értelmében az ügyfél, illetve a kifejezetten rá vonatkozó rendelkezés tekintetében az eljárás egyéb résztvevője a közigazgatási hatóság jogerős határozatának felülvizsgálatát jogszabálysértésre hivatkozással kérheti a közigazgatási ügyekben eljáró illetékes bíróságtól, a jogerős határozatot hozó hatóság elleni kereset indításával. A II. r. felperes e rendelkezés szerint terjesztette elő kereseti kérelmét. A közigazgatási iratokból az állapítható meg, hogy az elsőfokú hatóság ügyfélnek tekintette mindkét alperest. A másodfokú határozatból sem tűnik ki egyértelműen, hogy a másodfokú hatóság szerint a II. r. felperes nem tekinthető ügyfélnek az eljárásban.

Tévedett az alperes, amikor arra az álláspontra helyezkedett, hogy jelen perben nincs a II. r. felperesnek perbeli legitimációja. Közigazgatási perben mind a Pp. 327. §-a, mind pedig 48. §-a irányadó. Ahhoz, hogy a felperesi legitimáció kérdésében állást lehessen foglalni, vizsgálni kell a perben irányadó anyagi jogszabályokat, figyelemmel kell lenni a Gt. és a Ctv. fent hivatkozott rendelkezéseire. A Gt. 106. §-a kimondja, hogy a társaság jogutód nélküli megszűnése esetén a tartozások kiegyenlítése után fennmaradó vagyont - a társasági szerződés eltérő rendelkezése hiányában - a vagyoni hozzájárulásuk arányában kell felosztani a társaság tagjai között. A Ctv. ugyancsak fent hivatkozott rendelkezései értelmében a cég törlését követően, a vagyonfelosztási javaslat szerint lehetséges az esetleges túlfizetés kifizetése.

A felperes keresetőségi joga a határozatnak azon rendelkezésére vonatkozik, amely kapcsán közvetlen érintettsége megállapítható. Jelen perben nem volt vitatott, hogy a cégbírósághoz benyújtott vagyonfelosztási javaslat szerint a törlést követően fennmaradó vagyon egyenlő arányban az I. r., és a II. r. felpereseket illeti meg. Ezért, a fent hivatkozott jogszabályi rendelkezések értelmében, bármelyik felperesnek a túlfizetés teljes összegére előterjesztett kereseti kérelme tekintetében meghozott döntés a másik félre, annak perben állása nélkül is kihat. A II. r. felperes

közvetlen érintettsége nem kérdőjelezhető meg azért sem, mert a követelés azonos jogviszonyból – a törölt cégben viselt tagsági jogviszonyból - származik. Amennyiben a túlfizetés kifizetésének jogszabályi feltételei nem állnak fenn, a teljes összegre egyik volt tag által előterjesztett ítélet jogereje a másik fél tekintetében is beáll. Ugyanígy a teljes összegre előterjesztett követelés megítélése esetén a másik volt tag igényét eredményesen már nem tudja a hatósággal szemben érvényesíteni. Ahhoz, hogy kedvező ítélet esetén közvetlenül hozzájusson követeléséhez a II. r. felperes, fentiek alapján megállapítható, hogy közvetlen érdeke fűződik ahhoz, hogy volt tagtársával, az I. r. felperessel együtt álljon perben. Mindezek alapján a II. r. alperes anyagi jogszabályban rögzített alanyi joga és a jogerős határozatban foglaltak között fennáll a közvetlen kapcsolat, ezért a bíróság a Pp. 327. § (1) bekezdése alapján, figyelemmel a Pp. 48. §-a, és a Pp. 51. §-a rendelkezéseire is, megállapította, hogy a II. r. felperes jelen perben fél lehet.

A bíróság ezt követően vizsgálta, hogy a felperesek keresete megalapozott-e, a jogerős alperesi határozat a felperesek által hivatkozott anyagi jogi jogszabályi rendelkezéseket sérti-e.

A Ctv. hivatkozott 1. §-a, 2. §-a és 10. §-a értelmében a cégbíróság vezeti az un. cégnyilvántartást, amely elektronikus nyilvántartás, és amelybe a cégbíróság vezeti be a cégek adatait, beleértve a cégalapításra és a törlésre vonatkozó adatokat is. A cégeljárás elektronikus eljárás. A cégbírósághoz benyújtandó iratok körét, a változásbejegyzési kérelmek tartalmától függően, a jogszabályok (Ctv., Gt. stb.) meghatározzák. A végelszámolási eljárásban irányadó szabályokat, beleértve a tagok gyűlése által meghozandó döntéseket, a cégbíróságra benyújtandó iratokat, a Ctv. „*Végelszámolás*” című, VIII. fejezete tartalmazza.

A felperesek helyesen hivatkoztak a Ctv. 112. § (5) bekezdésére, amely szerint a végelszámolást nem lehet addig befejezni, amíg a cégnek olyan ismert követelése vagy tartozása áll fenn, amelyről a vagyonfelosztási határozatban nem rendelkeztek. Helyesen hivatkozott arra is, hogy a cégnek az a vagyona, amellyel a cég a végelszámolás kezdő időpontjában rendelkezik, továbbá az a vagyon is beletartozik, amelyet ezt követően, a végelszámolás folyamán szerez. Nem volt vitás a perben, hogy az adófolyószámlán nyilvántartott túlfizetést e vagyoni körbe tartozónak kell tekinteni, tehát, hogy a cég törlését követően olyan túlfizetést tart az adóhatóság nyilván, amelyre a törölt cég tagjai igényt tarthatnak.

A felperesek helyesen hivatkoztak a perben a Gt. idézett, a betéti társaságot érintő döntéshozatali rendelkezéseire, a nyereség, veszteség megosztásának szabályaira, valamint a cég törléssel történő megszűnésének, a vagyonfelosztásnak a szabályaira. Téves volt azonban az a felperesi hivatkozás, hogy jogszerűen hozott a tagok gyűlése két különböző időpontban két vagyonfelosztási javaslatot más-más összegre vonatkozóan.

A Ctv. fent hivatkozott 111. §-a meghatározza a végelszámoló feladatait, e körben rendelkezik a vagyonfelosztási javaslat elkészítésének és elfogadásának kötelezettségéről is. A végelszámoló a végelszámolás befejezésekor - 2014. február 17. - e kötelezettségének teljes körűen eleget is tett. A hatósági eljárás adatai és a perben csatolt cégiratok alapján egyértelműen megállapítható azonban, hogy a felperesek nem a Ctv. rendelkezései szerint jártak el, amikor – a végelszámolás befejezéséről meghozott döntést követően - a túlfizetés kérdésében újabb döntést hoztak, újabb vagyonfelosztási javaslatot fogadtak el, amelyet a cégbíróságra nem nyújtottak be. A Ctv. fent hivatkozott 10. § (1) bekezdése értelmében az cégbírósághoz be nem nyújtott okirat cégiratnak nem minősül, ezért arra a felperesek jogot alapítót cégiratként jogszerűen nem hivatkozhatnak.

Az alperes vagyonfelosztási javaslatra alapított túlfizetés kifizetésére csak a cégiratokhoz a végelszámolási eljárás során, a Ctv. rendelkezéseinek megfelelően elfogadott, majd a Cégbíróságra

benyújtott, az ezt követő adóellenőrzés során figyelembe vett, az adóhatóság által nem kifogásolt vagyonfelosztási javaslat alapján jogosult.

Jelen eljárásban a jogszabályi követelményeknek a 2014. február 17. napján elfogadott vagyonfelosztási javaslat felel meg, a 2014. június 25-én meghozott vagyonfelosztási javaslat kiegészítés nem.

A Korm.rendelet 7. § (7) bekezdés c) pontja egyértelműen kimondja, hogy a vagyonfelosztási javaslatban fel kell tüntetni a tulajdonosok részére kiadandó eszközöket is. A végelszámolási eljárás befejezését követően a cégbíróságra benyújtott iratok között azonban nem a fellebbezéshez mellékelte 2014. június 25-i vagyonfelosztási javaslat, hanem a 2014. február 17-én elfogadott vagyonfelosztási javaslat került benyújtásra, amely felosztható vagyónként 100.000,-Ft-ról rendelkezett. Nem volt a perben beszerzett cégiratok között - tehát nem volt a cégbírósághoz benyújtva - olyan vagyonfelosztási javaslat, amely a jelen eljárásban kifizetni kért 307.425,-Ft kiutalására lehetőséget biztosított volna. A cégiratokhoz csatolt, 2014. február 17-ei vagyonfelosztási javaslat nem rendelkezett az adóhatóságnál fennálló 307.425,-Ft túlfizetés összegéről, erre tekintettel a perben érvényesíteni kívánt túlfizetés kiutalásáról jogszerűen rendelkezni nem lehetett, a kifizetését az alperes jogszerűen tagadta meg.

Az alperesnek a fentiekben kifejtettek szerint, a 2014. június 25-i vagyonfelosztási javaslat alapján előterjesztett túlfizetés kifizetése iránti kérelmet elutasító határozata a jogszabályoknak megfelelő, nem jogszabálysértő, ezért a felperesek keresete alaptalan.

Téves a felperesek előadása, miszerint az alperes döntése az Alaptörvényben biztosított tulajdonhoz való jogukat sérti, tévesen állítják, hogy a túlfizetés kifizetése iránti kérelmük elutasításával az alperes meg kívánja tartani a túlfizetés összegét.

Utal a bíróság arra, hogy a hatóságok a túlfizetés visszaigénylésének másik lehetőségeként hivatkoztak a vagyonrendezési eljárásra, amelynek feltételeit a Ctv. határozza meg. A perben előterjesztett ellenkérelmében ezen túlmenően hivatkozott az alperes az Art. 43. § (5) – (6) bekezdéseiben foglalt további lehetséges eljárásra is.

Fentiek alapján a bíróság megállapította, hogy az alperes eljárása során a jogszabályokat betartotta, határozata megalapozott, az alperes eljárásában az érdemi döntésre is kiható eljárási szabálysértést nem követett el.

Mindezekre figyelemmel a bíróság a keresetet elutasította.

Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 62. § (1) bekezdés h) pontja értelmében illeték-feljegyzés folytán le nem rótt, az Itv. 42. § (1) bekezdés a) pontja szerinti kereseti illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. §-ának (2) bekezdése alapján a pereszes felperes köteles megfizetni.

A bíróság a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján - a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) és (6) bekezdéseiben foglaltak figyelembevételével - kötelezte a felperest az alperes jogtanácsosi képviselőjével felmerült, méltányos összegű perköltség megfizetésére.

A fellebbezés lehetőségét a Pp. 340. § (1) bekezdése zárja ki.

Budapest, 2016. október 26. napján

. Bőke Katalin Erzsébet s.k.
bíró

A kiadmány hitelül: